

פ ר ט י - כ ל
ישיבה עג/שכ"ז של הממשלה
כ"ב באלול תשכ"ז - 27.9.67

נכחו השרים: ל. אשכול - יו"ר, י. אלון, ז. ארן, מ. בגין, י. בורג, י. ברזילי,
ח. גבתי, י. גלילי, מ. דיין, י. ישעיהו, י. ספיר, ח.מ. שפירא, י.ש. שפירא,
א. ששון.

נעדרו השרים: א. אבן (בחול"ל)
מ. בנטוב (בחול"ל)
ז. ורהפטיג
מ. כרמל,
פ. ספיר (בחול"ל)
מ. קול
ז. שרף (בחול"ל)

ש. צויגריץ - סגן מזכיר הממשלה
י. תמיר - משרד ראש-הממשלה

סדר היום: 863. העברת מטה-המשטרה לירושלים

863. העברת מטה-המשטרה לירושלים

ראש הממשלה ל. אשכול:

הוגש ערעור על-ידי שר הבריאות בעניין העברת מטה המשטרה לירושלים, לבנין אשר נבנה מלכתחילה כבית-חולים. אמנם, עדיין לא נסתיימה הבניה, אך הוא מתוכנן למטרה זו ושר הבריאות רואה זאת ראייה חמורה מאד.

עלי להזכיר כי בזמנו הצענו הצעה אחרת, אך חברים אחדים, ואולי כולם, או רובם ככולם לא ראו את המקום שהוצע אז כמתאים, אם כי למטה המשטרה הוא התאים. הכוונה לבנין הקולג' הערבי, ליד רמת-רחל. הטענה היתה אז שהוא אינו באותו הצד בו רואים אנו לנכון ונכון להקים את מטה המשטרה.

ביקשתי את מר עמיר לחפש מקום אחר שיתאים למטרה זו, בתיאום עם הבחור ששמו תמיר, ושיתרכזו שניהם על מציאת פתרון לענין זה. בסופו של דבר הוא נפגש אתו במשרדו של טדי קולק, יומיים אחרי פנייתי אליו ועדיין לא נתן לי תשובה חיובית. עדיין לא ענה בשלילה ולא אמר אם יש או אין כסף לכך. על כל פנים, ביקשתי שיהיה כאן, בקשר לענינים אחרים, ויחד נחפש ונמצא מוצא מהבעיה.

כאשר רוצים אנו לעשות משהו בירושלים, נתקלים תמיד בחוסר-אפשרות כלכלית. כאשר עלה ענין העיר העתיקה ואיכלוסה ביהודים, באו ואמרו לנו שמוכרחים לעשות משהו - הפקעה או הפקדה והדבר יימשך שנה, עד אשר יתוכנן ויאורגן. לא היתה שביעות רצון מצד כולם, אך השלימו עם זה. קשה לעשות דברים בשטח שהוא מאוכלס כל כך.

אשר לשטח חדש - צריך לקנות או להפקיע ולשלם מחיר עבורו. אלה דברים שלא יהיו עליזים כל כך: הערבים ירימו צעקות; אך נצטרך לעשות זאת ונעשה את הדרוש.

הבנין בו מדובר, לפי שעה ריק הוא והיה שייך לממשלת ירדן. לידו 9 דונם קרקע וכן גובל הוא עם אותם שטחים, עליהם מתכווננים אנו להתישב, לקנות ולרכוש ולהבטיח בעלותנו עליהם. כך סיכמנו בישיבה בה דנו בענין זה, יחד עם שר המשטרה, בשלוש נקודות:

(א) המשטרה עוברת מיד לאותו חלק בנין, אליו אפשר לעבור כבר. לפי שעה יספיק המקום לשליש הסגל;

(ב) לא רחוק משם יש מאות דירות ריקות, חדשות, חשייכות לנו יאפשר יהיה לשכן בהן משפחות אנשי המשטרה.

אם לא נפעל בכיוון זה - יכול אני לתת לכם ערבות מלאה, על אי-עשייה, כי זה פשוט יותר מאשר לערוב לעשייה. תעבורנה שנתיים-שלוש אם לא ארבע שנים, עד אשר נרכז שטח קרקע מתאים, ננהל מו"מ, נעשה הפקעה, תכנון ובנייה. אמנם, שנתיים-שלוש אינן נצח-נצחים לגבי עיר הנצח, וכי מה לא ראתה כבר עיר זו? - אבל בינתיים איננו זזים מהמקום.

לכן, אחת מהשתיים - או שנקבל עלינו את האודיום הזה; ונכון שזה מקום שתוכנן לבית-חולים, אך נהפוך אותו למטה משטרה.

שר הבטחון מ. דיין:

וכי מה הפסול בזה? להם הרי לא היה בית חולים אחר, ולנו ישנם חמשה בתי חולים ליד זה.

ראש הממשלה ל. אשכול:

אני מסכים גם אתך. היות וישנו חבר האחראי לענייני הבריאות - אמרתי: בבקשה, נקיים ישיבת ממשלה והיא תחליט.

ידוע לי על עוד כמה בנינים קטנים וסיפרתי שבשיחה עם השר דיין אמרתי שניתן פריוריטי למשטרה, שתיקח את הטוב ביותר בשבילה. דיין אמר שהצבא יסתדר עם מבנה קטן יותר ורחוק יותר וכו'. לכן, עלינו להחליט בעניין זה.

אני מבין שהשר ברזילי רוצה לומר משהו בעניין זה.

שר הבריאות י. ברזילי:

בהחלט. מדובר כאן בבית חולים העומד על תילו מבחינת הבנין והוא בנוי כבית חולים, מתוכנן כבית-חולים ל-150 מיטות. הוא ניבנה במקום בית חולים קיים, שאינו יכול להתקיים עוד. הוא התקיים בעבר בירדן.

התכנסה רשות האישפוז המקיפה את כל גורמי האישפוז - קופת-חולים, עיריות "הדסה" והממשלה והגענו למסקנה, (ומדבר אני בעיקר על אנשי מקצוע), שהאוביקט הזה הכרחי בירושלים. נוסף על כך, סגירתו של בית החולים הקודם היתה הכרחית גם היא.

באנו בדברים עם האוצר בענין זה והמשכנו, כמשרד הבריאות, לבוא בדברים עם הקונטרקטור העוסק בבנייה. אני עצמי הלכתי לשוחח עם רשות האישפוז, עם הערבים, עם הסגל הרפואי של בית החולים הקודם ואמרתי: הנה גומרים אנו לכם את הדבר הזה, וזה היה מוסכם עם האוצר.

עד כמה שנמסר לי על ידי הרופאים - כל החוגים שלהם והעיר כולה מצפים להשלמת בנין בית החולים. עד כאן סיפור המעשה, והראיה שזה דרוש לעיר אוביקטיבית.

אשר לקריאת-הביניים של שר הבטחון - מה פסול בזה שהיה הבנין מיועד לבית-חולים, אני רוצה לומר: אני משתומם על חוסר הרגישות הזאת, שכאילו אין פסול בכך, במצב מתוח ורגיש זה, כאשר בית חולים הנמצא בחלק המזרחי של העיר ונבנה על ידי הירדנים, והושקעו בו כספים ותוכנן כבית-חולים - ובאים היהודים ומודיעים שהוא דרוש לאוכלוסיה, - ובכל זאת הופכים אנו אותו למשטרה. אחרי הכל אין זה דבר רגיל כל כך. על כל פנים, אני בטוח גם ששר הבטחון, אילו היה מוצא משהו שווה-ערך, היה בכל זאת מעדיף שלא לפגוע בבית החולים. אילו היה נמצא מלון מתאים היה מבכר לבחור בו על פני בית-חולים.

אני בטוח שיהיה לזה הר מעבר לאוכלוסיה הישראלית והדברים יקבלו פרסום עולמי. אם רוצים אתם בזה - בבקשה. יתכן שזה מה שחסר לנו עתה. אני, על כל פנים, שואל את עצמי - האם הכרחי הדבר לנו עד כדי כך.

לכן, אני מבקש, קודם-כל, לחזור ולדון פעם נוספת בענין הקולג' וידוע שזה מבנה מתאים יותר להקמת המטה. אך אם יוחלט שאין זה המקום המתאים - יתכן שיש מלון, כמו "אמבסדור", עם מספר חדרים לא קטן מזה שישנו בבית החולים בו מדובר עתה. ישנו מקום ליד "פנורמה", עם מחצית מספר החדרים, אבל זה יכול להיות מתאים בינתיים למחצית אנשי המטה ובמשך הזמן יבנו את שאר החדרים הדרושים.

רבותי, אני מזהיר אתכם: אנו הולכים לעשות דבר חמור לעיר, לאוכלוסיה. אנו נרבה מתיחות ונמשוך עלינו דברים קשים גם בדעת-הקהל העולמית. אך הדבר העיקרי שברצוני להדגיש הוא, שאני כאן נציגם של כל אלה העוסקים בתכנון האשפוז בירושלים ומוכרח אני להתנגד לזה שדוקא אובייקט המיועד לבית-חולים - יוחרם לצורך הקמת מטה המטרה.

ראש הממשלה ל. אשכול:

ברצוני לשאול האם זוכר אתה כמה מיטות יש

ב"הדסה"?

שר הבריאות י. כרזילי:

באיזו "הדסה" - המערבית? זו הנמצאת במערב

העיר?

ראש הממשלה ל. אשכול:

"הדסה" הגדולה וזו שבעיר.

שר הבריאות י. ברזילי:

בית החולים "זיו" אינו קיים עוד. יש 650 מיטות
ב"הדסה" החדשה, וישנו תכנון לעוד 150-200 מיטות בהר הצופים. אך תכנון זה
מיועד למשהו מסויים - שיקום וחולים כרוניים.

ראש הממשלה ל. אשכול:

מה גורל ביה"ח "הדסה" הקודם, הנמצא בעיר,

שנקרא "רוטשילד"?

שר הבריאות י. ברזילי:

הוא אינו פועל. מתכוונים להקים שם כמה מחלקות
טרומטולוגיות של מיקרים שאפשר לטפל בהם בצורה משוכללת יותר, לפני שמגיעים הם
ל"הדסה", הרחוקה כל כך מהעיר. גם בית החולים "ביקור חולים" עומד לקבל איזו
תוספת שהיא, מכון פטולוגי, אך זו אינה תוספת של מיטות.

ראש הממשלה ל. אשכול:

מה פירוש "כל כך רחוק"? אני, על כל פנים, את

דעתי אמרתי. החברים מתבקשים להביע דעה.

שר הבטחון מ. דיין:

הייתי רוצה ששר הבריאות יאמר כמה מיטות יש בירושלים בבתי-החולים כולם יחד, פרט לירדן, בתי חולים פועלים או שעומדים לפעול.

שר הבריאות י. ברזילי:

המספר שאומר עלול להטעות. ניקח לדוגמא את בית החולים "ויקטוריה-אוגוסטה", שם יש 177 מיטות. מזה - 150 מיטות מוחזקות על ידי אונר"א, בשביל הפליטים מהגדה. אנחנו מוכרחים לתת להם זאת, כי אין להם פתרון אחר.

שר הבטחון מ. דיין:

כמה מיטות יש לנו שהן בידינו?

שר הבריאות י. ברזילי:

גם כאן המספר אינו מתאים, כי לא בכל מקום זה פונקציונלי: המספר הוא 550 בקירוב.

שר הבטחון מ. דיין:

יש בירושלים 700-800 מיטות. עומדות עתה בפנינו בירושלים שתי בעיות: בעיה אחת של אכלוס ירושלים המזרחית; בעיה שניה של איחוד ירושלים. אלה הבעיות הכלליות הקיימות בירושלים, ולא רק הבריאותיות. כל

תכנית האיכלוס ירושלים המזרחית, שתתחיל הפקעת קרקע ותכנון מחדש - זה ענין לשנים. כל העברה מוכרחה להיות של משהו שלא נועד מלכתחילה לאותה מטרה. אך למזלנו יש מי שרוצה לראות את תכנון ירושלים כולה כעיר חיובית, (אולי יש החושבים שזה אסון) ואז עלינו לתכנן את ירושלים כולה כעיר אחת. לכן, לא יכול להיות דבר חיובי יותר מאשר להעביר חולים ערבים בירושלים לבתי-חולים יהודיים. זה הרי פחות מסובך אפילו משליחתם לאוניברסיטה העברית. יש עתה 800 מיטות. הירדנים תכננו עוד 150 מיטות. יהיו עתה פחות 150 מיטות אלה.

שר הבריאות י. ברזילי:

אך מבטלים הרי בית חולים אחד? - ובו 150 מיטות.

ראש הממשלה ל. אשכול:

יש אומרים שקטן מספר התושבים בגדה

ב-150,000-200,000 איש.

שר הבטחון מ. דיין:

אנו רוצים לקחת 150 מיטות ולהעמיס זאת על אותן 800 מיטות קיימות, המשמשות לא רק את ירושלים. ישנו כאן קפיטל של 800 מיטות. אילו היה מצב שבירושלים לא היה אף בית חולים אחד והיה קיים בית חולים ערבי והיינו אומרים שנהפוך אותו למשטרה - זה דבר אחר. אבל בירושלים יש לנו מוסד רפואי מתקדם ביותר ומספר לא קטן של מיטות. בעצם העובדה שנעביר חולים ערבים מירושלים המזרחית לבית חולים שלנו - יש בזה אקט חיובי ממדרגה ראשונה של איחוד העיר. זו עיר אחת ויש לה בתי-חולים משלה וכולם ילכו לאותם בתי-חולים הקיימים.

אני הייתי רואה בעין רעה קיום בית חולים ערבי ויהודי נפרדים בירושלים המאוחדת. אילו היה זה מצב קיים - היה העניין אחר, אבל למעשה לא קטן מספר בתי החולים והמטות בהם בעוד שמדובר כאן בבנין היחיד המתאים עתה להעברת הגוף העיקרי, שאינו בירושלים עתה - מטה המשטרה. הדים רעים יכולים להיות לכל ענין איחוד ירושלים ואין זה מרתיע אותנו.

בישיבה בה דנו על קרקעות בעיר העתיקה - הצעתי הצעה, שלא הגיעה להצבעה, כי לא העמדתי זאת להצבעה, שלא נפסיד שנה על עריכת סקר והפקעה. שאלתי באותה ישיבה את ראש הממשלה, האם נכון הדבר שנמנעים אנו מלהפקיע קרקעות בתכניותינו בירושלים המזרחית. הוא ענה לי שלא ידוע לו על כך, והפקעות לא תהוונה מעצור. במקום שם צריך להפקיע - נפקיע. סמכתי על תשובה זו; אף כי יושב כאן ליד השולחן מי שיכול להסביר שהאינפורמציה שלי לא היתה מצוצה מהאצבע - ונאמר: הפקעות - לא. אל תביטו עלי כעל עוכר ישראל. זו אינפורמציה מדוייקת.

שר המשפטים י.ש. שפירא:

אתה אומר דבר תמוה.

שר הבטחון מ. דיין:

זה תמוה כי ניגשו לענין ירושלים מתוך הנחה, שהפקעות לא תפחדנה אותנו. הצבא רוצה להעביר לירושלים את מפקדת פיקוד מרכז, את בית הספר לפיקוד ומטה, את חטיבה 16 בשנלר - שתהיה בצד המזרחי של העיר, ויכולים הם להציע העברות נוספות. אבל ישנה בעיה כספית, כי צריך לבנות ולהתקין. אמנם, איני משווה צבא לבית חולים, אם כי גם המשטרה יכולה לעשות זאת פרוביזורית. התכנית להיכנס לקולג' הערבי היא אבק ביניים. כי בעייתנו אינה

הגדלת האוכלוסיה בירושלים העברית. הקולג' נמצא בצד זה של הקו הירוק וטענות העולם נגדנו - שצרפנו את הצד השני של ירושלים. ירושלים המערבית, תודה לאל, מתפתחת; הבעיה שלנו היא - הצד השני של הקו הירוק.

דבר נוסף: התופעה החיובית ביותר נגד המרי הערבי בזמן האחרון היא, שאף על פי שהמוקד הוא ירושלים, כי זה החלק היחיד שסיפחנו לישראל והוא המרכז הדתי והאמנותי - הרי לא ירושלים שבתה, אלא שכם. ירושלים פחות מסוגלת לנהל מרי, כי יש בה אוכלוסיה יהודית, ולא מפני שתושביה הינם פחות קיצוניים. העובדה שישנו גם אוטובוס שלנו ומנקי-רחובות שלנו ובעלי חנויות שלנו בירושלים - אינה מאפשרת להם לקיים שכיתות כאלה. התושבים יפנו לחנויות יהודיות ובזה נשבר המרי שלהם.

לכן אני מציע, גם אם יהיו אספקטים שליליים לדבר, ולאור כל הנעשה בירושלים, כולל ההתישבות בגוש עציון, שהאנגלים אינם מסכימים לה - נראה אנו משמעות כפולה של איחוד ירושלים על כל חלקיה, כאשר הערבים ישתמשו בבתי החולים היהודים שבעיר.

שר המשפטים י.ש. שפירא:

ודאי שלא טוב כאשר לוקחים בית חולים והופכים אותו למטה משטרה. אך הבגין הזה עדיין אינו בית-חולים. זה בית שבו ארבעה קירות חיצוניים. עדיין לא הקימו בו מחיצות ולא ריצוף.

שר הבריאות י. ברזילי:

כולם יודעים שזה בנין המיועד להיות בית-חולים.

ראש הממשלה ל. אשכול:

איני רוצה להקדיש את כל הבוקר לענין זה, כי

מצפה לנו ישיבה אחרת.

שר המשפטים י. ש. שפירא:

אם רוצה אתה להגדיל את הישוב היהודי בבירת-ירושלים ולא לנגוע בדברים הקיימים או המתוכננים לקראת משהו - יכול אתה לשכוח מכל הענין הזה. איני חושב גם שאפשר לבוא ללא כל ביקורת ולהפוך סתם בנין בית חולים למטה משטרה. צריך לבדוק כל ענין לגופו. בינתיים עומדת בפנינו בעיית מטה המשטרה ועלינו למצוא לזה פתרון. דומני שישנו בנין נוסף, מול א-טור, השייך לוואקף, המיועד גם הוא לבית-חולים בן 200 מיטות, וגם מבנה זה עומד בבנייתו. אפשר לקדם שם את הבניה ובזה לפתור בעיית האשפוז בירושלים. אפשר אולי להקים קומה נוספת על בנין אוגוסטה ויקטוריה ולהוסיף בצורה כזאת 60 מיטות.

כל המבקרים בבית החולים "הדסה" בירושלים - רואים שם המון ערבים, ועל זאת איש אינו מספר. איני רואה כל רע בזה שהבנין יועמד לרשות מטה המשטרה, אם כי מסכים אני שבענינים אלה צריכה להיות ביקורת מתמדת.

ברצוני לתקן דברי שר הבטחון ביחס לרובע היהודי בעיר העתיקה: הקפאנו את השטח לשנה, לא בכדי לשבת ולערוך סקרים במשך כל השנה, אלא תוך שנה זו תהיינה הפקעות, תהיינה בניות בשטח. אם רוצה אתה להפקיע שטח קרקע מסויים בתוך הרובע היהודי, כדי לגשת לבנייה - למטרה זו נעשתה

ההפקעה.

שר הבטחון מ. דיין:

אני הצעתי שבהחלטה נוסף את המלה "הפקעה"
ובשעת הצורך ישתמשו בזה, וסרבו לקבל זאת כאן.

שר המשפטים י. ש. שפירא:

כאשר נרצה להפקיע שטח מסויים לבניה - אין צורך
לבוא עם זה לישיבת הממשלה: שר האוצר יפקיע זאת וחסל. אך בשביל הפקעת כל
הרובע היהודי לא דרושה הודעה. כדי להימנע מטרוניות - ביקשתי להביא זאת בפני
הממשלה. אך בעוד חודש נצטרך להפקיע שטח להקמת בנין ואז יעשה זאת שר האוצר
והענין יבוצע. וזאת - בעיקר לאור ההחלטה על הקמת ועדה לענין ירושלים, שכל
הענינים יובאו בפניה וכן הערעורים.

שר המשטרה א. ששון:

אני מקבל את מה שאמר שר הבריאות כפליטת-פה והוא
חזר בו באמרו שהדברים פוגעים.

שר הבריאות י. כרזילי:

אמרתי שישנם כאלה שיכולים לפרש זאת כך.

שר המשטרה א. ששון :

אני מקבל זאת כפליטת-פה.

ניקח לדוגמא את הקולג' הערבי: כשטח הרי הוא מצויין. אך כל המבנים שם צריכים להיהרס ויש לבנות הכל מחדש. פירוש הדבר, כאילו החלטנו על שטח ותו לא. זה יגזול זמן רב יותר, כי יהיה צורך להרוס תחילה ורק אחר כך לתכנן ולבנות. אם ניקח שטח ריק, שלא בנוי עליו בית חולים או בנין אחר - ונרצה לבנות עליו את מטה המשטרה - זה יגזול מאתנו פחות זמן מאשר הקמת המטה על שטח הקולג' הערבי.

מצד שני, הקולג' הערבי אינו במזרח ירושלים, אלא במערבה. אנו רוצים לאכלס את ירושלים המזרחית ולהראות נוכחותנו בה.

עלי לומר לכם שלא ברצון ולא בנקל הסכימה המשטרה ללכת לבית החולים ולהקים את המטה במקום הזה. אך מתפלא אני על שר הבריאות, המציע להקים את המטה במלון אמבסדור. רק אדם שאינו מכיר עבודת משטרה מהי - יכול להציע דבר כזה. ומדובר כאן בשבע-מאות משפחות עובדי המטה. אלמלא נמצא בנין זה של בית החולים - לא יכול היה מטה המשטרה לעבור לירושלים גם אחרי שנתיים או שלוש. זו התחלה בלבד, המביאה את המשטרה לעשיית צעד ראשון של העברה.

אמנם, כאשר דובר על המקום הזה בישיבה שדנה - דיברתי כל הזמן נגד, ועתה הרי אומר אני לכם עתה, שכל זה רק לטובת העניין.

איני מקבל דברי שר הבריאות שכאילו תקום צעקה בעולם על שלקחו את בנין בית החולים למטרת משטרה. זה בנין שעדיין אינו משמש כבית חולים. אנו יכולים לבנות עוד עשרות בתי-חולים, במידה ויהיה צורך בזה. כאשר רוצים להעביר בנין שנועד לבית חולים, למטרות אחרות - ומתחילים לחשוב מה יאמר העולם על כך, הרי בצורה כזאת - על כל צעד ושעל ניתקל במחשבה - מה יאמר העולם.

השר מ. בגין:

לא הבינתי מדברי שר הבריאות, האם בית חולים זה מופעל או לאו והבנתי מדברי שר המשפטים, שעדיין אינו בית חולים פעיל ואין בו גם מיטות. אם זה המצב - אין בלבי שום ספק, שיכולים לשכן שם את מטה המשטרה. אני סבור שהעברת המטה לירושלים - זה דבר דחוף ביותר. אין פירוש הדבר שצריך לשכן אותו שם לתמיד. איני בטוח אפילו אם הבנין יספיק לכך. יתכן שנבנה בלאו-הכי מבנה אחר, ואז יוכל הבנין הזה לשמש בית חולים.

במידה ואין זה בית חולים המופעל כבר עתה, והענין דחוף ואין בעיר בנינים אחרים מתאימים - יש להעביר את מטה המשטרה לבנין הזה.

שר הפנים מ.ח. שפירא:

טובה מידת הזהירות. במה דברים אמורים: אם זה אינו פוגע בעצם המטרה. ברור שצריך עד כמה שאפשר לא להרגיז את העולם. אבל המצב כאן כזה, שאם לא יימצא דבר אחר, דומה לזה, המשטרה לא תועבר לירושלים. כי בדרך כלל אין התלהבות גדולה במשטרה לעבור מתל-אביב לירושלים המזרחית, ולכן לא צריך לשים מכשולים על דרכה.

בית-חולים. במבנה זה, כפי שעומד הוא עתה, הושקעו מיליונים רבים של לירות. הקונסטרוקציה היא מיוחדת, הפרוזדורים מיוחדים, חדרי-הניתוח שצריך רק להכניס בהם את הציוד המתאים. למבנה הזה מחכים מאות עובדים ערביים, שצריכים היו לעבור לכאן מבית החולים הקודם, שהוחלט לסגרו. אותו בית-חולים לא יכול להמשיך להתקיים, בגלל תנאיו הלקויים ואיני יודע כיצד נקלוט את עובדיו. מכל הבחינות הללו, פלוס ההד הציבורי - מתנגד אני לכך בכל תוקף. בטוח אני שההד שיבוא מצד האנשים הקשורים לענייני הבריאות והרפואה - יהיה רב. ההתנגדות אינה שלי בלבד, אלא מבטא אני כאן עמדת הרופאים ולא אוכל להסביר להם את הצעד הזה.

ראש הממשלה ל. אשכול:

אני אסביר זאת לרופאים. מסור לי שמותיהם

ואזמינם אלי לשיחה.

הקדוש ברוך הוא זימן אותי לליבריה, במקום בו עובד רופא העיניים שלנו - מגנסון. הייתי מבקש את כולכם, המפונקים, לסור פעם ולראות כיצד עובדים שם, באילו צריפים ותנאים, ואז יתכן ולא יהיה ברור כל כך שאי-אפשר לעבוד בתנאים כאלה או אחרים.

אני חשבתי, על כל פנים, שאם יש ערעור על

ההחלטה - עלי להביא זאת בפני הממשלה.

אשר לבנין המיועד למטה המשרה: מר תמיר אמר לי

שעדיין אין טיח בפנים החדרים, אין ריצוף.

השר י. גלילי :

עד אתמול ב-10 בלילה לא היה שם טיח.

ראש הממשלה ל. אשכול :

ואין מה לדבר על מכשירים לברטוריים, חדרי ניתוח, על מנתחים ומנותחים ועל ניתוחי-מתים.

אנו נמצאים עתה במצב מסויים ומיוחד. ישבתי בשבוע שעבר עם אנשי האוניברסיטה וקבלתי מכתב מ"הדסה". נעשות פעולות מאד רציניות, ועל שום דבר לא עניתי בשלילה. הם יציקו לנו ונצטרך לתת להם, וגם "הדסה" תתחדש על הר הצופים. במידה ויהיה הכרח בדבר נשפיע על "הדסה" שתכוון את הבניה כך, שחלק מהמבנה יוקדש לתוספת מיטות לירושלים. אני כמעט בטוח שלא כל הקרנות ב"הדסה" פועלות כבר, וזה מחוסר-אמצעים. באם תרצה "הדסה", הרי במידה ונלחץ עליה - תפעיל הכל.

לכן, במידה וכזה המצב - עלינו לדעת לבחור בדבר הדחוף והנחוץ ביותר ברגע זה. כל אחד מדבר כאן בשם משהו. אם אינך יכול או אינך יודע מה לומר לרופאים - שלח לי אותם ואסביר להם את המצב.

מדברי הנוכחים מבין אני שכולם עומדים על קיום החלטתנו הקודמת ואבקש את שר המשטרה ואת כל אלה שצריכים לתת יד לעשיית העניין - שיעשו ויפעלו להעברת האנשים לירושלים, עד כמה שאפשר מהר יותר.

ברצוני לומר לשר הבריאות, שאיני מתרעם עליו. אני רוצה שגם הוא לא יתרעם עלינו. הוא הביא בפנינו את הענין ודומני שבדעה צלולה ושקולה הגענו למסקנה, שאין כאן ברירה. עצם היות שם מרכז המשטרה, בטוחני שיהווה אבן-שואבת. זוכרים אתם, ודאי, מתי דיברנו על פתיחת כמה חנויות עבריות בירושלים המזרחית. לפי שעה לא נמצא אדם שיסכים לעשות זאת. בזמנו היתה שיחה עם מוריסון באנגליה, שהשתתף בכינוס המיליונרים ונאחז כאילו ברעיון הזה. בינתיים נסע מר שרף לחו"ל ועדיין איני שומע ממנו דבר. הענין לא זז ויתכן שהסיבה לכך היא, שיהודים חוששים לגור יחידים בין ערבים במצב הנוכחי.

בזאת סיימנו את הדיון בסעיף זה.

זשר י. ספיר :

אני מציע ששר הבריאות יבדוק נושא התפוסה בבתי-החולים, גם אם תנאיהם אינם טובים כל כך, ואם דרושים אמצעים כספיים לפתרון הבעיה - אהיה מוכן להציע הצעות.

שר הבריאות י. ברזילי :

האם כולל אתה בזה הפעלת בית החולים הריק של

הלוטרנים?

מר י. תמיר :

זה שייך לוואקף.

ראש הממשלה ל. אשכול:

צריך להיכנס מיד במו"מ ולעשות כל האפשר למציאת פתרון לבעיה זו, מקרית-הכנסת ועד הר-הבית. במידה ויהיה צורך להשקיע כספים גם מצדנו - נעשה זאת. ולך מר תמיר: אנו רוצים לראות את מטה המשטרה בירושלים כבר מחר.

(מר תמיר עוזב את הישיבה).

השר מ. בגין:

ברצוני לשאול, האם זו ישיבת ממשלה או ישיבת

ועדת השרים לענייני בטחון?

ראש הממשלה ל. אשכול:

לפי ההצעה שהיתה - סעיף ראשון יהיה כלול בישיבת הממשלה, שאין לפרסם ממנה דבר. ועתה נעבור לישיבת ועדת-השרים לענייני בטחון.

מ ח ל י ט י ם : (א) (ברוב קולות) לדחות את הערעור של שר-הבריאות בדבר הפקעת בנין, על הכביש לרמאללה, ליד ביה"ס לשוטרים, שהיה מיועד לבית-חולים, לשם הקמת מטה-המשטרה הארצי.

(ב) שר-הבריאות יבדוק את עניין האישפוז במזרח-ירושלים ואת האפשרות להשלים ולהפעיל את בית-החולים הלותרני בא-טור.

הישיבה ננעלה
